

2 Ĝardena rampanta viskeca molusko, kun konko; heliko (*helix*): (f) ~a (malrapidega) irado Z.

limando 𐌆. Speco de pleŭronekto, ovala k plata fiŝo, vivanta en Atlantiko.

limbo 𐌆. Gradita rando de cirklo, de astronomia, geodezia aŭ matematika instrumento. 𐌆 1 Membraneca maldika parto de la folio senpere insertita sur la tigo aŭ portita sur la petiolo. 2 La distendita parto de petalo aŭ sepalo.

limfo Z. 1 ♥ Flaveta aŭ senkolora likvaĵo konsistanta el likva substanco k el leŭkocitoj de la sango, k kiu cirkulas en angioj k nutras la histojn. 2 𐌆 La akveca suko, cirkulanta en plantoj. ~a. Rilata al ~o aŭ enhavanta ~on. ~aj angioj, vazoj. Angioj, vazoj, en kiuj cirkulas ~o.

limfangito 𐌆. Infiamo de limfaj vazoj.

limfatismo 𐌆. Emo al limfaj malsanoj, karakterizata per palo de la haŭto, per molo de muskoloj ktp.

limto £. Kondiĉa prezlimo en vendo ne malsuperi, en aĉeto ne superi, antaŭfiksitan prezon.

* **Limonado**. Trinkaĵo farita el citrona suko, akvo k sukero.

* **Lino**. Herba veg. el kies fibroj oni faras plej bonan tolon, pli ŝatatan ol la kotona: ~kotoraj (pale blondaj) haroj. ~oleo. Oleo ekstraktata el semoj de ~o. ~olea tolo, ~oleumo. Teksaĵo nepenetrebila de akvo, dense ŝmirita per diversaj materioj k oleo, k uzata por kovri plankon ktp.

linĉi (tr). Punmortigi iun sen juĝista regula verdikto, laŭ maniero de la usona popolmaso.

* **Lingvo**. 1 Sistemo da vortoj uzata de iu nacio aŭ gento por interkompreniĝo: fremda ~o; vivaj, mortintaj ~oj; sam~ano; franc~aĵo Z (francismo). 2 Tiu sistemo konsiderata kiel karakterizaĵo de speciala grupo da individuoj aŭ de aparta fako: la komuna, scienca, teknika ~o; la biblia, popola ~o; la ~o de la meliistoj, ŝtelistoj ktp (Kp JARGONO, SLANGO, DIALEKTO, IDIOMO). 3 Ĉio, kio servas por esprimi pensojn aŭ sentojn: la ~o de la surdmutuloj, de la bestoj; la algebra ~o (Kp MIMIKO, SIGNO). ~a. Rilata al ~o:

~aj demandoj, studoj (Kp LINGVISTIKA). ~isto. Sciencisto, kiu studas la pure ~ajn demandojn (Kp FILOLOGO).

lingvistiko Z. Priskribo de la diversaj procedoj, per kiuj la homo esprimas siajn pensojn k sentojn, k studo pri origino k evoluo de tiuj procedoj. Kp FILOLOGIO.

* **Lino**. 1 Limo de supraĵo, konsiderata kiel naskita de movo de punkto tra la spaco, k supozata sen largeco nek dikeco: rekta, kurba, rompita ~o. 2 Kontinua streko montranta difinitan direkton: belforma ~o de la buŝo Z; ~oj de papero, desegno, de la vizaĝo, de la mano; konduki, streki, desegni, tiri ~on; super~a signeto Z (Kp TRAJTO, SILUETO, KONTOURO). 3 Difinita direkto seninterrompe trairota: marvelura, trafika, fervoja ~o; organizi, aranĝi ~ojn de aŭtobusoj, aeroplanoj (Kp VOJOJ). 4 Vico da objektoj aŭ personoj ordigitaj laŭ difinita direkto: ĉiu pago enhavas tridek ~ojn; duobla ~o da arboj; armeo ordigita laŭ 3 ~oj. ~e. En ~a ordo. ~i (tr). Fari ~ojn, marki ~ojn sur io: ~ita papero. ~ilo. Ilo por streki ~ojn. ~aro 𐌆. Aro da kvin horizontalaj ~oj, sur kiuj estas lokitaj la diversaj notoj, laŭ ilia valoro. Laŭ~igl. Ordigi laŭ ~oj: laŭ~igi monerojn sur la tablo.

* **Linko** 𐌆. Sovaga karnomanganta besto, simila al granda kato (*lynx*).

linotipo 𐌆 (Ti). Moderna maŝino por perlinia kompostado k fandado de preslitteroj, uzata en la presarto. ~isto. Tiu, kiu kompostas sur ~o.

lintelo 𐌆. Ŝtona, ligna aŭ fera trabo, peco, bloko horizontale metita sur la fostoĵ de fenestro aŭ pordo.

* **Lipo**. 1 Movebla rando de la buŝo, kiu kovras la dentojn: supra ~o; ruĝaj, koraltaj ~oj; mallarĝaj kunpremitaj ~oj. 2 (f) Tiu parto de la vizaĝo, konsiderata kiel organo de la parolo: li ĉiam havas tiun vorton sur la ~oj; kiu retenas siajn ~ojn estas saĝa Z; viaj ~oj parolos ĝustafon Z; veramaj ~oj Z. Kp BUŜO, LANGO. ~haroj. Haroj kreskantaj ĉe la supra ~o: (f) brutigi al si la ~harojn Z (ne atingi la esperatan rezulton. Kp MALTRAFI. Vd NAZO). ~mienl (ntr), tati dik~on. Montri malkontentiĝon, antaŭenigante la ~ojn; buŝpintigi.